

Szachy - kraina przygód

Krainy tej nic znajdziesz na żadnej mapie świata - rozpościera się ona na szachownicy.

32 niepozorne figurki szachowe rozmieszczone na 64-polo-wej kwadratowej planszy - oto całe szachowe królestwo. O wielu królestwach, wielkich i małych, opowiada historia prawdziwa, i ta mniej prawdziwa - z baśni.

O tym, jak królestwa te powstawały i rozkwiwały. O tym, jak prowadziły niekończące się wojny, jak zwyciężały i przeżywały gorycz porażek. Oraz o tym, jak wcześniej czy później odchodziły w zapomnienie.

A małe królestwo trwa dostojnie od półtora tysiąca lat i końca jego na próżno by czekać. Jego wojownicy bez cienia strachu wiodą nieustanne boje. Szachowa kraina wciąż kwitnie i staje się coraz zamożniejsza. Mieszkańcy szachowej krainy podporządkowują się niezłomnym zasadom i przestrzegają ustalonych przed wiekami obyczajów. Zahartowanym dowódcą może zostać tylko ten, kto dobrze poznał te prawa i obyczaje, szanuje je i przestrzega.

Odkryj radość w odkrywczej podróży po tej słynnej krainie. Będzie to podróż niełatwa ale pełna przygód.

Podróżnicy powinni być jednak przygotowani na trudności - ich przezwyciężanie czyni wyprawy bardziej atrakcyjnymi. Powiadano dawniej, że podróże kształcą i pobudzają wyobraźnię. Jeżeli Twoja wyprawa powiedzie się, zgłębisz tajemnice najciekawszej gry, jaką kiedykolwiek wynalazł człowiek, a drewniane figurki otworzą przed Tobą nadzwyczajny świat. Gdy zaprzyjaźnisz się z ludzikami szachowej krainy, pozyskasz przyjaciół na całe życie. Szachy zjednują przyjaciół we wszystkich zakątkach kuli ziemskiej. Niezależnie od wieku, zawodu, języka czy koloru skóry. Nawet nie spostrzeczysz się, gdy minie kilka godzin spędzonych przy szachach - i na pewno nie będziesz się nudził.

Czy w dobie fascynacji dzieci i młodzieży komputeryzacją i wszelkimi nowinkami technicznymi mogą ich zaciekawić jeszcze tzw gry towarzyskie, które zajmowały ich rodziców, dziadków? Na ekranie wszystko porusza się szybko, jest błyszczące i atrakcyjne. Obrazy przed ich oczami zmieniają się w kosmicznym tempie, a przyciskanie guzików nie wymaga wielkiej koncentracji.

Czy z taką konkurencją mogą wytrzymać gry planszowe obwarowane regułami i gdzie podczas gry - tylko na pozór

niewiele się dzieje? No i trzeba przy nich myśleć, a to - i znowu wydawałoby się - nie jest wskazane w czasie wolnym.

No właśnie, tak się tylko wydaje... O tym, że tak nie jest mogliśmy się przekonać **28 września podczas I turnieju szachowego dla dzieci i młodzieży o Puchar Polskiej Misji Katolickiej w Hanowerze**. Zastaliśmy tam siedzących przy planszach szachowych 26 dzieci - małych i tych większych, zaliczających się już do tzw. młodzieży.

Rozpiętość wieku wynosiła od 7 (!) do 19 lat.

Ale obojętnie od posiadanych lat i tego, czy grają w szachy od 10 lat czy od 3 miesięcy, wszyscy w skupieniu rozważali każde nowe posunięcie figurką szachową i z wypiekami na twarzy meldowali organizatorom wynik rozegranej partii. Uczestnicy, organizatorzy, towarzyszący im rodzice spędzili przy szachach kilka godzin niedzielnego popołudnia. I na pewno się nie nudzili. O 13.30 otwarcia turnieju dokonał Ksiądz Proboszcz PMK Tadeusz Kluba. Zakończenie turnieju, ogłoszenie wyników, rozdanie nagród i zrobienie pamiątkowego zdjęcia na okładkę „Twojej Gazety” miało miejsce dobrze po 17.00.

O tym, że gra w szachy sprawiała tym młodym ludziom przyjemność można było się przekonać po ich błyszczących oczach. To pierwsze spotkanie szachowe przekonało też, że warto organizować następne. Po zakończonym turnieju podszedł 15-letni Mateusz do organizatora H. Kuśmierka nieśmiało pytając: „*Kiedy pan robi następny turniej? Chętnie przyszedłbym jeszcze raz. Mogę z kolegami?*” Mimo ogłoszonych wyników, na turnieju tym nie było przegranych.

Grupa: A - zaawansowani

1. Kusmierk Phillip, zdobywca pucharu, 12 lat
2. Lebek Ricarda, 9 lat
3. Dyballa Michael, 18 lat
4. Kusmierk, Kasper, 9 lat
5. Pryga Patrick, 19 lat
6. Bukala Matheus, 16 lat
7. Wypych Arthur, 17 lat
8. Gerth Kamil, 14 lat

Grupa: B - początkujący

1. Schimanski Dominik, zdobywczyni pucharu, 8 lat
2. Chomik Michael, 12 lat
3. Lemanski David, 9 lat
4. Schimanski Gilbert, 8 lat
5. Chomik Wojciech, 10 lat
6. Rybatzki Patrick, 12 lat
7. Schimanski Paulina, 10 lat
8. Kantowska Marianna, 12 lat
9. Rossa Albert, 11 lat
10. Chomik Piotr, 7 lat
11. Schimanski Magdalena, 7 lat
12. Zajcow Marcin, 10 lat
13. Mach Svenja, 13 lat
14. Kantowska Karolina, 10 lat
15. Rybatzki Filip, 9 lat
16. Słomka Marajke, 10 lat

17. Mach Niklas, 7 lat
18. Lemanski Laur, 7 lat

Wychowanie poprzez grę w szachy Dlaczego dzieci mają lepsze wyniki w szkole?

Gra w szachy fascynuje nie tylko dorosłych ale także młodzież i dzieci.

W szkole uczą się dużo nowych i ciekawych rzeczy ale podczas gry w szachy osiągają dodatkowe pozytywne efekty, które wzbogacają ich przeżycia. Są to:

- przyjemność w uczeniu się
- przyjemność w osiągnięciu założonego sobie celu
- umiejętność godzenia się z porażkami
- rozpoznanie swoich silnych stron
- rozpoznanie swoich słabych stron i umiejętność obchodzenia się z tym .
- zadowolenie z własnej wytrwałości.

Młody gracz szachowy nie ma problemów z koncentracją w szkole czy w życiu codziennym. Nie potrzebuje terapeuty, nie potrzebuje lekarstw i innych środków farmakologicznych. Można z nim podyskutować na różne tematy. A dlaczego? Dlatego, że nauczył się koncentrować podczas gry samodzielnie, bez przymusu, nie zauważając tego. Nauczył się analizować zadania i sytuacje. Wszystko, co osiągnął jest wyłącznie jego zasługą.

Przykład z życia:

Około pół roku przed rozpoczęciem gry w szachy zapytałem mojego syna: „Jak ci leci w szkole?”

- „Tato oni z tyłu tylko rozmawiają i przeszkadzają w lekcji, a ja nie mogę się skoncentrować na zadaniach”.

Od tego momentu upłynął rok (syn gra już ok. pół roku w klubie szachowym), gdy przypadkowo zadałem to samo pytanie „Jak ci idzie w szkole? Jak u ciebie z koncentracją? Czy koledzy dalej przeszkadzają ?”

- „Tato, to jest nieważne co oni robią. Ja mam swoje zadanie i wykonuję je, a reszta mnie nie obchodzi.”

To jest właśnie gra w szachy. Może warto się zastanowić drodzy rodzice nad tym jak pomóc waszym dzieciom by polepszyć koncentrację i wyniki w szkole?

Gra w szachy pomaga w rozwoju: inteligencji, pomysłowości, logicznego myślenia, fantazji, kombinatoryki, kreatywności, cierpliwości, wytrzymałości, samokrytyki (poprzez analizę) samodyscypliny. Poprawia też koncentrację, zwiększa zdecydowanie w podejmowaniu decyzji i podwyższa wartość samooceny. Młody człowiek staje się pewniejszy.

Trzy dni po odbytych turnieju zapytałem mojego młodszego syna (9 lat): „Powiedz proszę, jak oceniasz te zawody szachowe? Nie było ci za trudno grać z dorosłymi?” - „Tato, to nie ważne ile kto ma lat, ani jaki duży jest przeciwnik. Ważne jest, jakie ma pomysły”.

Czy to nie interesujące? Dorosły staje się partnerem do gry jak równy z równym i nie patrzy na „malca” z góry jak ziewający, ogniem smok.

Gdy gramy w szachy w domu to zapominamy bardzo często o czasie. Tak nie jest podczas zawodów szachowych. Każdy zawodnik ma określony limit czasu i musi tak nim gospodarzyć, by mu starczyło; w przeciwnym razie przegra. Gdy są to szybkie zawody szachowe, w krótkim okresie musi zawodnik wykonać dużą ilość dobrych ruchów, a to wymaga dużej koncentracji. A czy w szkole nie mamy napięcia, gdy musimy pisać klasówkę? Musimy coś obliczyć lub napisać bezbłędnie i to w krótkim czasie.

Czy ta gra nie jest więc najlepszym do tego przygotowaniem?

Dzieci i młodzież, która gra w szachy przez dłuższy okres czasu wykazuje się dobrymi a często bardzo dobrymi wynikami w nauce. To jest przyjemność i zabawa. Może podsunie to Wam pomysł na długie jesienne wieczory? Zamiast siedzieć przed telewizorem rozegrajcie turniej szachowy? Jeśli tata nie zna tej gry, poproście dziadka, aby Was nauczył. Bo mimo, że są szachy w komputerze, o wiele przyjemniej rozegrać partyjkę z widocznym przeciwnikiem. Co myślicie o tym? Napiszcie proszę. A może macie ochotę też zagrać w turnieju o puchar „Twojej Gazety?”

Opracowanie: Henryk Kusmirek (pomysłodawca i współorganizator turnieju) Stefan Krajewski (+zdjęcia).

Od redakcji: Od przyszłego numeru zaczniemy serię przypominania starych, zapomnianych gier planszowych i w karty.

**Tekst oraz zdjęcia uzyskano dzięki uprzejmości
« Twoja Gazeta » nr 11
Zeitung in polnische Sprache**

Opracowała graficznie oraz PDF: Jolanta[©] Broda